

Bjørnefall

Foredrag om bjørn og bjørnejakt, Årnes
13. november og Hadeland 14. november.

Se side 7

Kurs i praktisk ulvejakt, Støren i Sør-Trøndelag,
13. november.

Se side 11

www.rovdyr.org
Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Postboks 40, 7701 Steinkjer

Telefon: 975 95 119

Telefaks: 74 12 65 01

E-post: aksjonen@rovdyr.org

Bankkonto: 4464.09.33434

Annonser

sendes til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk (se adresse over).

Annonser leveres som høyoppløselig PDF-fil. Bilder i annonsen må være CMYK og i 300 dpi. Fonter skal være «embedded». Alle farger i PDF-fila må være CMYK.

Stoff til ROVDYR

For å gjøre produksjonen av ROVDYR mest mulig effektiv ber vi om at stoff sendes på fil (helst worddokument) og gjerne på mail. Digitale bilder bør ha

min. oppløsning 2,1 MB pixel - 1650x1200 JPEG fine/normal.

Stoffet sendes til
Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk
Postboks 40, 7701 Steinkjer
aksjonen@rovdyr.org

Redaktører:

Åsmund Ystad
Nils Solberg

Andre bidragsytere:

Per Fossheim
Andreas Skartveit
Johnny Mathiesen
Laila Hoff
Kjell Roar Myrvoll
Bjørn Skåret
Harald Kristian Jære

Foto forsiden:

Metso på bjørnejakt i Finland
Ben Arne/ Hermann Sotkajärvi

Grafisk produksjon

Kreator Kommunikasjon AS, 3570 Ål
www.kreator.no

ISSN 1890-8306

Fra lederen

Lyset i tunellen?

Det er en god stund siden forrige Rovdyr kom ut til oss medlemmer. Det er grunner til det. En grunn er en skranten økonomi i FNR. Vi må bruke penger med stor omhu og prioritere hele tiden. Det har resultert i at vi ikke sendte ut Rovdyr i sommer. En utgave er både dyrt og produsere og sende ut. Derfor bestemte vi oss for å vente til etter stortingsvalget og etter regjeringsskiftet.

I skrivende stund er samtlige ministerposter endelig besatt. Det som er åpenbart er at Høyre og FRP tydelig i opposisjon og i valgkampen har signalisert en ny dreining i rovdyrpolitikken. Det bør nå omsettes i praksis! Regjeringspartiene lanserte sammen med Krf og Venstre en samarbeidsavtale som ikke nevnte rovdyrpolitikken. Krf har de siste år redegjort for noenlunde edruelige standpunkt om store rovdyr, noe vi ikke minst har hørt i møter med partiet på Stortinget.

Venstre er med god margin det partiet som går mest mot beitenæringen og jaktinteressene i Norge, trass i at de kaller seg for et miljøparti. Venstre havnet hverken i regjering eller i Miljøverndepartementet, det beklager vi ikke. Rasmus Hanson fra WWF kom via Miljøpartiet de Grønne også inn på tinget som en ensom persilledusk på miljøpartienes lappskausgryte. Det vil bli en spennende rovdyrhøst og vinter på, ja nettopp, Løvebakken.

I Sverige har regjeringens nye rovdjursproposisjon blitt lagt fram av Miljøminister Mona Ek (C). Svenskene går ut på en måte vi ikke er vant til, dvs. med tydelighet! De kommer med klare minimumstall for landets rovdyrbestander i framtiden. Ulvestammen kan mer enn halveres, jervejakt innføres og av landets 1600 gauper åpner de for en halvering. Bjørnестammen kan også mer enn halveres. Det ser nå ut til at rovdyrvernernes propaganda også i Sverige er i ferd med å bli avslørt, og at virkeligheten er i ferd med innhente både dem og den urbane pressen. Øyner vi endelig et håp for svenskene?

Nils Solberg

Når det gjelder ulven er jeg imidlertid ikke så optimistisk på en rask reduksjon. Det Miljøminister Ek faktisk sier er: Så mye skade kan vi tåle av ulven i framtiden og anslår et antall deretter. Med skade mener hun både kritikk fra EU og døde hester, hunder og sauer som har eskalert voldsomt. Hun kunne faktisk ha lagt seg på maks 50 ulver med sine ord i behold. Men politikk er som kjent politikk, også i Sverige.

EU-kommisjonen har tydeligvis forstått at svenskene har blitt presset langt nok. På et møte i International Union of Game Biologists i Brussel for kort tid siden signaliserte representanter for kommisjonen at de ønsket å forandre rovdyrfokus fra økologisk bærekraft til sosial bærekraft. Dvs. å lytte mer til de menneskene som faktisk blir berørt av de store rovdynene. Dette er nye toner fra EU. Men sett i lys av de øvrige utfordringene i Europa for tiden er det kanskje forståelig at kommisjonen er blitt litt mer lydhøre for svenskens bidrag, ikke bare når det gjelder rovdyrproblematikk!

Det skal det bli spennende å se hvordan den nye H-FRP regjeringen takler dette. Bestandsmålet for ulv og ulvesonen skal vurderes på nytt med det første. Det har Stortinget bestemt og den nye miljøvernministeren må håndtere dette. Svenskene sier nå at halvparten av dagens antall ulver i Sverige er nok til å sikre langsiktig levedyktighet. Da blir det tydelig at noe få norske ulver kun blir av symbolsk karakter, fullstendig uten betydning for bestanden.

Hvordan den nye miljøvernministeren fra Lillesand håndterer dette blir en av hennes første store tester. Uansett håper og tror jeg at den nye regjeringen i Norge og den nye svenske rovdjursproposisjonen er et lys i tunellen. Så får vi bare håpe på at lyset i tunellen ikke er et motgående tog!

Nils Solberg

NY regjering miljøvernminister rovdyrpolitikk?

«Regjeringen vil sikre levedyktige bestander av de store rovviltartene i henhold til rovviltforliket, og søke å redusere konfliktnivået.»

MILJØVERNMINISTER:
Tine Sundtoft (46) fra Høyre.

ÅSMUND YSTAD

Dette er Høyres og Fremskrittspartiets formulering om rovdyrpolitikk i den nye regjeringserklæringen (Sundvoldenplattformen).

Men hva betyr formuleringen? Over to års diskusjon om tolkning av rovviltforliket har lært oss at det nesten finnes like mange svar som spørsmål om hvordan forliket skal forstås. Og når politikere snakker om levedyktige rovdyrbestander er det vanskelig å få tak på hva de egentlig mener.

Skal regjeringen sikre levedyktige bestander i Norge, eller mener de at Norge skal bidra til å sikre levedyktige bestander sammen med våre naboland? Svaret er viktig, ikke minst fordi Stortinget i nær framtid skal vedta nytt bestandsmål for ulv i Norge.

I henhold til rovviltforliket

Innledningsvis i Stortingets rovviltforlik fra juni 2011 står det at:

«Norsk rovviltforvaltning skal skje innenfor rammen av bestemmelsene i naturmangfoldloven og Stortingets behandling av denne, Bernkonvensjonen og den todelte målsettingen etter rovviltforliket av 2004, og den videre oppfølging av dette.»

Videre sier rovviltforliket at: «All forvaltning av rovdyr skal bygge på vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap.»

Kunnskap

Kunnskapen åpner ikke for tvil. Faglig sett

utgjør alle store rovdyr i Norge deler av sammenhengende bestander som vi deler med våre naboland. Og det er umulig å si noe klokt om levedyktighet uten å ta hensyn til bestandenes sammenhengende utbredelse.

Naturmangfoldloven

Dette er også klart innenfor rammen av Naturmangfoldloven, slik det tydelig kommer frem i lovproposisjonen som regjeringen fremmet for Stortinget da loven ble vedtatt i 2009. Der står det:

«...I de tilfeller hele bestander av en art befinner seg i Norge er Norge fullt ut forpliktet til å sikre denne bestandens overlevelse. Dette stiller seg imidlertid annerledes der en bestand befinner seg både i Norge og i ett eller flere andre land. I disse tilfellene skal ikke «bestandens overlevelse» vurderes bare ut fra de individer som befinner seg i Norge, men ut fra bestandens samlede utbredelse.» Ot.prp. nr. 52 2008– 2009 Om lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven). Kapittel 9.6.5

Bernkonvensjonen

Klarere kan det ikke sies. Og dette er selvfølgelig i tråd med både vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap, og også i tråd med Bernkonvensjonen.

I konvensjonens artikkel 1 heter det: *„målet er å bevare ville dyr og planter og deres naturlige habitater, spesielt de arter og habitater hvis bevaring nødvendiggjør*

samarbeid på tvers av landegrenser, og å stimulere til et slikt samarbeid”.

Heri ligger et fokus på de sammenhengende bestander av de enkelte arter. (Nina Temahefte 22, Rovvilt og Samfunn i Norge, 2003)

Rovviltforliket av 2004

Det tredje dokumentet som rovviltforliket bygger på er Stortingets behandling av rovviltmeldingen i 2004. Og den er like klar på at det er de sammenhengende bestander som i første rekke må legges til grunn når en skal vurdere de ulike bestandenes levedyktighet på lang sikt. (Stortingsmelding nr. 35 2003–2004, Rovvilt i Norsk Natur)

Så gjenstår det å se hvordan den nye regjeringen vil forholde seg til kunnskap og til virkeligheten. Motstand vil de få, ikke minst fra embetsverket i Miljøverndepartementet som gjennom flere tiår har utviklet en overraskende levedyktig og konfliktskapende tåketale om rovdyrbiologi og nasjonsgrenser som skiftende regjeringer ikke har klart å rydde opp i.

Koster lite

Det koster lite å snakke sant. Her ligger derfor alt til rette for at vi får en miljøvernminister som med klar tale slår fast at norsk rovdyrpolitikk handler om å bidra til å sikre levedyktige bestander sammen med våre naboland. Det vil være første gang i rovdyrvernets historie.

Miljøverndepartementet vurderer å flytte gaupeynglingar frå nord til sør.

- Vurderingar knytt til omfordeling av regionale bestandsmål for rovvilt

«...På bakgrunn av mellom anna kunnskap frå forskning, som viser at gaupa brukar langt større leveområde og dermed er meir arealkrevjande i nord enn i sørlege områder, vil Miljøverndepartementet gjere vurderingar knytt til omfordeling av regionale bestandsmål for rovvilt.

Ei eventuell omfordeling mellom forvaltningsregionar kan innebære ein reduksjon i talet på minimum årlege ynglingar i Finnmark.»

Kjelde:
Statsbudsjettet 2014 Miljøverndepartementet

Gaupa mangler naturlige byttedyr i Troms og Finnmark og lever av å jakte på sau og tamrein over store områder. Dette visste ikke stortinget og regjeringen da bestandsmåla ble vedtatt i 2004. Foto: Ken Gøran Uglebakken

Nye rovdyrsignaler fra Sverige

Svenskene alene har levedyktige rovdyrbestander med god margin

Miljøminister Lena Ek, (Centern)
Foto: Johan Ödmann

ÅSMUND YSTAD

En ny rovdjursproposisjon fra den svenske regjeringen, inviterer Riksdagen til å senke ambisjonene for rovdyrvernet i Sverige. Proposisjonen ble presentert av miljøminister Lena Ek 23. august.

Svensk ulvepolitikk har i flere år vært i fri flyt, spesielt etter at EU-kommisjonen kastet sine øyne på forvaltningen. Målet for antall ulv har økt i takt med veksten i antall ulveynglinger.

Men nå forsøker regjeringen å **sette foten ned**, i hvert fall på papiret. Som EU-medlem skal Sverige jevnlig rapportere til EU om tingenes tilstand i egen rovdyrforvaltning, og til dette arbeidet må svenskene for hver art bestemme såkalte referanseverdier for «Gynnsam bevarandestatus», enkelt oversatt til «langsiktig levedyktighet».

Egentlig er det Naturvårdsverket som har ansvaret for å fastsette referanseverdiene. Det har de også gjort for bjørn, jerv og gaupe. 1100-1400 bjørner, 500-600 jerver og 700-1000 gauper er det nivået som svenske myndigheter er minimumsnivået for artenes langsiktige overlevelse.

Dette er under og til dels langt under dagens faktiske forekomst av disse artene i Sverige.

170 – 270 ulver er nok

For ulven har Naturvårdsverket enda ikke klart å levere referanseverdi. Men derfor har regjeringen foreslått verdien selv, på grunnlag av ekspertanalyser om ulvens sårbarhet. Og nivået regjeringen presenterte 23. august var 170 – 270 ulver i Sverige. Dette er grovt sett halvparten av dagens bestand.

Dermed tok svenske miljøorganisasjoner og medier fyr igjen. Vernesiden fryktet tidenes rovdyrjakt og utryddelse, mens jeger og landbruksinteressene for første gang på mange år uttrykte positive forventninger til offentlige rovdyrsignaler.

Ulvejakta lar vente på seg

Men svenskene operer med minimumsnivå i stedet for bestandsmål. Referanseverdier er en ting, forvaltning er noe annet. Proposisjonen legger også opp til regional delegering av jakt og skadefelling på store rovdyr. Svenske myndigheter har derfor ingen svar på alle spørsmål om når og hvordan ulven skal forvaltes og eventuelt reduseres.

Men først skal proposisjonen med minimumsmål for rovdyra i Sverige vedtas av Riksdagen, og godkjennes av Naturvårdsverket og EU.

Betydning for Norge

Det som er interessant for norske interesser er selvfølgelig det faktum at moderne sårbarhetsanalyser viser at alle store rovdyr i Norge er deler av sammenhengende levedyktige bestander i Skandinavia, med god margin.

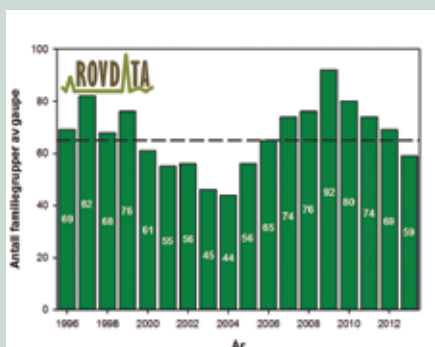
Dermed faller bunnen ut av alle argumenter som går på at Norge har et viktig ansvar for å sikre bestandenes overlevelse. Et visst ansvar har vi sikkert, men hvis Sverige har 300 flere ulver og 2000 flere bjørner enn det som kreves for langsiktige overlevelse, blir det norske bidraget selvfølgelig helt marginalt og egentlig uten betydning.

Folkeaksjonen på møte i Stockholm

Uka før regjeringens nye rovdyrforslag ble kjent, deltok Folkeaksjonen sammen med det norske kontaktutvalget på et møte i Stockholm, der vi blant annet fikk en orientering fra Naturvårdsverket om svensk forvaltning. Der fikk vi høre om stor frustrasjon i svensk forvaltning, også i Naturvårdsverket, på grunn av konflikten med EU som hadde stoppet alle nasjonale forsøk på kontrollere ulvebestanden. På toppen av dette hadde svenske rettsvesenet åpnet for at miljøvernorganisasjonene kan klage på fellingsvedtak på vegne av rovdyra.

Etter denne endringen hadde omtrent alle vedtak om jakt og skyddsjakt på ulv blitt påklaget, for deretter å bli satt til side av en tilfeldig lokal dommer.

Sara Homme fra Naturvårdsverket fortalte om frustrerende forhold i svensk rovdyrforvaltning i møte med Folkeaksjonen og det norske kontaktutvalget på et møte i Stockholm midt i august. Foto: Mari Gjelstad

Færre gauper i Norge

For fjerde året på rad er det registrert en nedgang i gaupebestanden i Norge.

Fra Rovdata.no

Det er i år registrert 59 familiegutter av gaupe innenfor landets grenser, og dette er ti færre enn i fjor. Bestandsmålet er 65. Nedgangen er størst i Midt-Norge, Hedmark og Indre Østlandet, mens Rovviltregion 2, som er Aust-Agder, Telemark, Buskerud og Vestfold, fortsatt ligger høyt over målet med 16,5 registrerte familiegutter i 2013

Ny modell for registrering av gaupe

Norske og svenske forskere har blitt enige om en felles metode for registrering og beregning av familiegrupper av gaupe i begge landene. Testingen av modellen har gitt ett lavere anslag av bestanden enn den gamle.

AV PER FOSSHEIM

En arbeidsgruppe av forskere fra Norge og Sverige har det siste året sett på hvilke registrerings- og beregningsmodeller som skal benyttes i landene. Modellen er ferdig og innstilling er levert til forvaltningen hos begge. Dette skal sikre en enhetlig behandling av observasjonene, slik at de kan samkjøres for å få en oversikt over den svensk-norske gaupebestanden.

–Gaupe er et arealkrevende dyr. Samme individ kan krysser grensen mange ganger. Når regelverkene i Norge og Sverige er ulike, fører det vanskeligheter med å beregne antallet familiegrupper i det enkelte land og usikkerhet knyttet til de som har sine leverområder på begge sider av grensen, sier leder i Rovdata, Morten Kjørstad.

Størst endring av svensk instruks

Begge lands instruks er gjennomgått og det er utført endringer. Størst endring er det i den svenske, men også i den norske er det endringer knyttet som bl.a. større sporingslengde enn det var i den gamle instruks.

–Arbeidet har hvert krevende og det er jobbet hardt. To forskjellige fagmiljøer med ulik erfaring har blitt enige om en ny praksis. Nå er vi kommet i mål og de nye instruksene er lagt ut for alle på vår nettside, forteller Morten Kjørstad.

I Norge er den nye metoden testet på gamle innsamlede registreringer. Dette er et krevende arbeid siden dataen må bearbeides før de kan å benyttes i den nye modellen. Forutsetningene er endret og det fører til at opplysninger godkjent etter gammel

instruks, kan bli holdt utenfor beregningen fordi den mangler detaljer som ikke var etterspurt under feltarbeidet. Det nye kravet til sporlengde er en av svakhetene i det eldre norske materialet, og det er oppstått fordi feltpersonene avsluttet sporingen tidligere enn det som kreves i dag.

Usikre på resultatet

–Dette har ført til en nedjustering av antallet familiegrupper i Norge fra 59 til 53 med gammelt materiale og beregnet etter ny metode. Alle feltregistreringer vil kommende vinter foregå etter den nye instruks. Med ensartet registrering for begge landene er vi usikre hvordan dette vil slå ut på bestandsanslaget, men vi vil slippe å legge opplysninger til side på grunn metodiske krav, sier Kjørstad.

Svenskene har en større gaupebestand og et vesentlig større datamateriale å bearbeide før de kan legge fram sine tall. Siden metodeendringene er større bruker de noe lengre tid før det kan legges fram nye resultater, men arbeidet forventes ferdig i løpet av høsten.

–Når svenskenes resultater er på plass er vi kommet et godt stykke nærmere for å beregne den totale bestanden. Fra det gamle materialet vil det fortsatt være utfordringer knyttet til familiegrupper og individer som lever på begge sider av grensen. I det nye opplegget vil familiegruppene i grensesonen behandles på samme måte som vi i dag har dyr med leveområdet i flere rovviltregioner i Norge, forteller Morten Kjørstad.

Foto: John Odden

Seks individ i en familie

–Registreringene danner grunnlag for å beregne antallet familiegrupper. Antallet individer i en familiegruppe har variert noe. De sørnorske gaupefamilieene antas beregningsmessig å være rundt seks individer, mens tallet for de nordnorske er nærmere syv. Forskjellen kan forklares ved at sammenhengene sporing av gaupa viser at den bruker større arealer pr. familie i nord enn i syd, sier Kjørstad.

Familiegrupper som lever i to regioner blir forvaltet gjennom at de i bestandsmålene blir regnet for å ha halv tilhold i begge. Tilsvarende vil beregninger kunne gjennomføres på tvers av riksgrensen for gauper som lever på begge sider.

–Vi har allerede hatt møter med SNO om endringene. Feltpersonellet der vil få opplæring. Tilsvarende kontakt har vi med Norges Jeger og Fiskerforbund som gjennom sine frivillige sporere utfører en svært viktig oppgave som er til stor nytte for forvaltningen, avslutter Morten Kjørstad.

Fem ulver i Montana. Ingen av de over 6000 registrerte ulvejegerene i Montana får skyte mer enn fem ulver hver. Foto: Science Photo Library

Ulvejakt i Montana: Maks fem ulver pr jeger

Det er omtrent eneste begrensningen i ulvejakta i staten Montana i USA. Med unntak av noen mindre områder med begrensninger eller ingen jakt. Jaktida 15. september til 15. mars og fra 15. desember til 28 februar for fangst med feller og sakser som er legalt og svært utbredt i USA. Antall ulv i staten er anslått til 625 i starten av året. Fjorårets resultat var 225 ulver, 128 skutt av jegere og 97 tatt i fangst. Målet er å øke uttaket. Pr. 15. oktober 2013 er det så langt skutt 27 ulver.

Kilde: Missoulian.com/ Montana Fish, Wildlife & Parks

Fritt vilt? Dyreetikkonferansen 2013

*Er et rovdyrliv med bestands-
registrering, telling og forvaltning
et uverdig liv?*

ÅSMUND YSTAD

Jeg hadde den glede å representere FNR på Dyre-etikkonferansen 2013 i Litteraturhuset i Oslo i august. Der var jeg invitert i et panel som skulle diskutere «Dyrs natur under press», med fokus på rovdyras muligheter til å leve et vilt og naturlig liv i en hverdag med overvåkning, telling, radio-merking og jakt.

Innledningsvis fikk vi en videohilsen fra en gammel etikkprofessor fra USA, Mark Beckoff, som manet til fredelig sameksistens mellom mennesker og rovdyr uten bruk av våpen.

Dette slo godt an i halvparten av panelet som besto av Siri Martinsen fra NOAH, Arnodd Håpnes, Naturvernforbundet, Ketil Skogen fra NINA og Åsmund Ystad fra FNR. Vi fikk en interessant diskusjon om rovdyrenes muligheter til å leve meningsfulle liv i norsk natur.

I salen satt det mange av Norges ivrigste dyrevernavtivistene som var lite interessert i å høre på realiteter fra norsk utmark. Det hjalp heller ikke at FNRs beskrivelse av virkeligheten stort sett ble bekreftet av professor Ketil Skogen fra NINA. Jeg er helt enig i at rovdyra har rett til et naturlig liv. Samtidig mener jeg at alternativet til kontroll og forvaltning av rovdyra, er å ikke ha dem. Men når kravet fra dyrevernsiden er at alle rovdyrindivider i tillegg til et vilt og meningsfullt liv, også skal ha rett til en verdig alderdom og en naturlig død, er det ikke enkelt å bli enig.

Panellet diskuterer «Fritt vilt? Forvaltningen av de store rovdyra». Fra høyre: Siri Martinsen NOAH, Arnodd Håpnes Naturvernforbundet, Ketil Skogen NINA og Åsmund Ystad FNR. Foto Kristian Bjørkdahl

Høring om fortsatt ulvesone

*Folkeaksjonen sier fortsatt nei.
Flere organisasjoner kommer etter.*

Dagens forvaltning med ulvesone er åpenbart et demokratisk problem, sier Folkeaksjonen i høringsuttalelsen til Miljøverndepartementet. Et mindretall, befolkningen innenfor sone, må ta hele belastningen av en ulveforvaltning som griper sterkt inn i næringsliv, jakt og friluftssinteresser og folks livskvalitet i hverdagen, sier Nils Solberg, leder i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.

Det MD-oppnevnte Ulvesoneutvalget, bestående av medlemmer på utsiden av sone, bortsett fra Eirik Milde (Høyres nye stortingsrepresentant fra Østfold), stemte for å videreføre ulvesona.

Fortsatt ulvesone betyr sterke begrensninger som må forventes å vare i uoverskuelig framtid, uten antydninger til lettelse eller lyspunkter. Og uten noen form for kompensasjon for ulempene. Slike inngrep er rene ressursran sier Nils Solberg. Rettigheter til beitebruk og jakt blir i prinsippet konfiskert uten vederlag. Enorme ressurser til miljøvennlig matproduksjon blir i prinsippet båndlagt til evig tid.

Vi i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk ber myndighetene se til de nye føringene som svenske myndigheter kommer med. I følge egne eksperter har Sverige allerede dobbelt så mange ulv som kreves for å sikre ulvebestanden langsiktig levedyktighet, sier Solberg.

Vårt bidrag vil uansett være uten betydning for ulvens overlevelse. Norges marginale bidrag rettferdiggjør på ingen måte de store

samfunnsmessige konsekvensene som følger av de alvorlige inngrep og begrensninger som ulvesona medfører.

Vi vil ikke og skal ikke behandle folk på denne måten i et opplyst demokrati som jeg fortsatt velger å tro Norge er, sier Nils Solberg.

Vi i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk registrerer med tilfedsitet at organisasjonen Norsk Sau og Geit har snudd og sier nei til fortsatt ulvesone i sitt høringsvar til Miljøverndepartementet. Sammen med blant annet NJFF, Norskog, Skogeierforbundet og Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk bidrar beitebrukernes organisasjon til at kravet om endringer i en ødeleggende ulveforvaltning blir enda sterkere av slutter Nils Solberg.

Så får vi håpe at Norges Bondelag går samme veien som Sau og Geit, og bryter med WWF, Naturvernforbundet og Foreningen våre rovdyr i sin iver etter å bidra til at ulvesonen skal bestå!

Folkeaksjonens høringsuttalelse kan i sin helhet leses på www.rovdyr.org

Ulvesoneutvalget anbefalte fortsatt ulvesone.

På jakt etter bjørnen

Nye foredrag om bjørn og bjørnejakt med Hermann Sotkajærv.

Hittil har over 1500 FNR-medlemmer og andre hørt bjørnejegeren fortelle.

Bli med Hermann på en tre timers reise i jakten på bjørnen. Han tar deg med i sitt liv med bjørnen igjennom flere tiår. Spor og sportegn, bjørnens sanser og levemåte. Og hundetrening og jakt.

Med fantastiske bilder og egenproduserte filmer kan du nå få være med å lære mer om dette sagnomsuste dyret.

Dragsjøhytta i Årnes, Akershus, onsdag 13. november kl. 18.00

Påmelding, innen 12. november.
Ring eller send SMS til
Arve Sætra tlf. 992 15 586 eller
Ole Gruehaugen tlf. 951 04 126

Lygnasæter Hotell på Hadeland, torsdag 14. november kl. 18.00.

Påmelding innen 13. november. Ring eller send SMS til:

**Even Løken tlf. 975 69 960 eller
Frode Rudland tlf. 400 45 224.**

*Pris 100,- kroner for medlemmer i
Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.
250,- kr for andre.
(100,- for ungdom under 25 år.)*

*Gratis servering
Medlemskap kan tegnes ved inngang,
inkludert i prisen.*

FOLKEAKSJJONEN
ny rovdyrpolitikk

Alle er velkommen!

Kadaverhundkurs i Hattfjelldal 2013

JOHNNY MATHIESEN, LAILA HOFF

Norske kadaverhunder fikk forespørsel om å holde kurs og godkjenningsprøver for Nordland sommeren 2013. Laila Hoff tok kontakt og fortalte om planene. Vi avtalte tid og sted, og Laila skulle skaffe deltakere.

Søndag 30. juni var det teorikveld på landbruksskolen i Hattfjelldal og der møtte det opp om lag 30 personer, det i seg selv imponerende. De fleste av disse var interessert i kurs

og våre planer om å være her en uke måtte revurderes på stedet og som den driftige damen Laila er var det ikke noen mulighet at noen ikke fikk plass på kurset. Det endte med 23 deltakere på kurs og vi måtte bruke kveldene for å få det til. Oppmøte skulle være hos Laila Hoff i Krutådal.

Alle møtte til rett tid og alle var motiverte. Det sto en lavvo til disposisjon med kaffe, mat og varme på bålet til enhver tid. Noe lignende har vi ikke sett andre steder i landet.

Fordelingen av kjønn var på 17 menn og 6 kvinner, og det var 13 forskjellige hunderaser. Vi brukte om lag 4 timer på hver ekvipasje og resten av tiden til å hjelpe folk med praktiske problemstillinger, der lærte vi og deltakerne om lag like mye vil vi tro.

Av disse ekvipasjene ville vi anbefalt nesten alle til prøve, selv om det er en kjensgjerning at GPS kan være en utfordring for den vel voksne delen av deltakerne.

Konklusjonen vår er at ekvipasjene i Nordland, de vi har sett, holder et høyt nivå.

GODKJENNINGSPRØVEN

Prøvene startet lørdag morgen i 7 forskjellige prøvefelt og 25 prøver, dette pågikk til tirsdag kveld. Vi hadde eget felt til reintilsyn og alle felt med varierende vegetasjon og tetthet. Været varierte noe på prøvedagene og hadde vekslene vindforhold.

Det stilte 18 menn og 7 kvinner på prøvene, i disse tallene ligger også de som gikk prøven på nytt i nye felt etter å ha strøket. Det var 4 som tok prøven på nytt og på en annen dag og i et annet felt.

Det var 13 forskjellige hunderaser som deltok på prøvene. Av disse var en reineier og han besto prøven. Strykprosenten var på 32 %. Totalt vart det godkjent 17 ekvipasjer som holder til i Nordland.

Instruktører fra Norske kadaverhunder var Kjell Smestad og Jonny Mathisen.

Kadaverhund i aksjon. Foto: Jonny Mathisen

Mange deltagere. Foto Laila Hoff

Første beståtte ekvipasje på prøve i Nordland Hermann Sotkajervi og Metso sammen med instruktørene Kjell Smestad og Jonny Mathisen. Foto: Laila Hoff

Fortsatt mange igjen. Denne jerven hamstrer mat i Brandsfjellet i Lierne sommeren 2013. Foto: Arne Otto Sandmo

Færre jervekull i Norge i 2013

Det er i år registrert 44 kull med jervevalper, og det er en stor nedgang fra rekordåret 2012, da det ble påvist 68 kull.

Over bestandsmålet

Årets antall jervekull er likevel over det nasjonale bestandsmålet på 39 kull med jerv i Norge hvert år, som Stortinget har slått fast. På fire av de 44 lokalitetene hvor det er registrert kull i år, er tisper og/eller valp(er) avlivet ved hiuttak i vår.

Kraftig nedgang i nord

Mens det er mindre endringer i antall valpekull i de fleste rovviltregionene sammenlignet med fjoråret, er det en betydelig nedgang i region 8, som består av Troms og Finnmark.

– Det er i år registrert 11 kull i de to nordligste fylkene, mot 28 kull i fjor. I Finnmark er det ikke registrert ett eneste jervekull i år, forteller Morten Kjørstad, leder i Rovdata.

Fellinger og dårlig vær

Nedgangen i rovviltregion 8 og i Finnmark spesielt kan ha flere årsaker. Det er felt mange jerver i fylket de siste par årene og en del av de felte dyrene har vært tisper. Vanskelige registreringsforhold i vår, med ustabilt vær, har gjort registreringsarbeid og sporing på snø utfordrende. Hvor mange jervetisper som får valper kan også variere betydelig mellom år.

Nedgang i bestanden

Hvor stor den norske jervebestanden er, blir beregnet ut fra hvor mange jervekull som blir registrert hvert år.

Beregningene tar utgangspunkt i hvor mange jerver det er i en bestand for hver tisper som føder valper, og blir gjort med utgangspunkt i et gjennomsnitt av antall registrerte kull for de tre siste årene.

– Den norske bestanden består nå av cirka 350 voksne individer, og dette er en nedgang fra omkring 400 dyr i 2012, sier Kjørstad.

Bruk av gjennomsnittstall for de tre siste årene gjøres for å minske effektene av store årlige variasjoner i antall registrerte kull, fordi det ikke trenger å være noen klar sammenheng mellom årsvariasjoner i antallet kull og bestandens størrelse.

Jervebestanden blir også overvåket ved hjelp av DNA-analyser av innsamlede ekskrementer og hår funnet på snøføre etter nyttår. Resultatet fra innsamlingene sist sesong skal være klart før årskifte.

Fra Rovdata.no

Kart over jerveynglinger 2013

Temperaturen var høy, men humøret var godt mellom Gunnar Gundersen, Trygve Slagsvold Vedum og Karin Andersen. Foto: Randi Nodeland.

FNR i stortingsvalgkampen

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk samlet sentrale politikere til folkemøter i Elverum og på Stiklestad i Verdal i innspurten av stortingsvalgkampen.

ÅSMUND YSTAD

Terningen Arena i Elverum var åsted for en frisk men saklig rovdyrdebatt med sentrale stortingskandidater fra Hedmark 25. september.

Med Landbruksminister Trygve Slagsvold Vedum (SP) og stortingsrepresentantene Gunnar Gundersen (H) og Karin Andersen (SV) i spissen ble det livlig debatt i panelet og med salen. Ingen av kandidatene eller partiene ville ha flere ulver, bortsett fra Venstres Martin Løken som argumenterte for en forsiktig økning av ulvestammen.

Trygve Slagsvold Vedum var tydelig på at Senterpartiet var helt mot ulv og kritiserte Gunnar Gundersen for at han ikke hadde ryggdekning fra resten av Høyre for sin kritiske linje. Gundersen kvitterte med at en stemme til Senterpartiet var en stemme til SVs rovdyrpolitikk i den rødgrønne regjeringen.

Bjørn Skåret fra Trysil utfordret politikerne til å ta tak i den store uretten som har skjedd i Hedmark fordi våre egen politikere i mange år har latt seg lure av Miljøvern-

departementet og miljøvernorganisasjonene til å tro at Norge er forpliktet til å ha egne levedyktige rovdyrbestander, stikk i strid med faktiske forhold.

Rovdyrslaget på Stiklestad
Til møtet på Stiklestad i Verdal møtte listetoppene for de 7 partiene som kjempet om Nord-Trøndelags 5 mandater. Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har arrangert folkemøte i Nord-Trøndelag foran alle Stortingsvalgene etter 2000. Felles for møtene i alle år har vært en unisom enighet fra FRP til SV om

Samferdselsminister Marit Arnstad (SP), stortingsrepresentant Robert Eriksson (FRP) og stortingskandidat Elin Agdestein fra Høyre var enige om mye som måtet forandres i en ødeleggende rovdyrpolitikk for Nord-Trøndelag. Disse tre kjempet også om 2 stortingsplasser. Plassene vant Agdestein og Arnstad, men Robert Eriksson kom tilbake som statsråd for FRP i regjeringen Solberg. Foto: Marius Langfjord

at nå må det gjøres noe for å redusere de store rovdyrkonfliktene i fylket.

Enigheten til tross, lite har positivt har skjedd representantene fra Nord-Trøndelag ikke har klart å påvirke sine sentrale partier i særlig grad.

Politikerne prøvde seg likevel nok en gang og alle partiene argumenterte sterkt for behovet for å revidere det to år gamle rovviltforliket til fordel for reduserte bestandsmål og hardere forvaltning av rovdyra.. Alle bortsett fra Anne Kolstad fra SV, som gjorde noe så utrønderisk som å forsvare den sentrale SV-politikken og den rødgrønne regjeringens rovdyrpolitikk. Hun ble ikke så populær blant publikum denne kvelden, men i motsetning til andre kandidater som heller ville snakke om sitt okale partiprogrammet enn det sentrale, var hun i det minste rakrygget og ærlig.

Stortingskandidat Anne Kolstad fra SV med mikrofonen, forvarte som enslig sjel både rovviltforliket og regjeringens og SVs rovdyrpolitikk og hevdet at den var god og fungerte godt. Her sammen med Hans Martin Storø (V), Ingvild Kjerkol (AP) og Johan E. Fossan fra KRF. Foto: Marius Langfjord

Hele 9 partier deltok i rovdyrpanelet i Elverum. Fra høyre Ingebjørg Øveraasen (Miljøpartiet de grønne), Kjetil Lorentzen (KRF), Erling Folkvord (Rødt), Lasse Juliussen (AP), Martin Løken (Venstre), Hege Jensen (FRP), Gunnar Gundersen (H), Trygve Slagsvold Vedum (SP) og Karin Andersen (SV). Foto: Randi Nodeland.

Kjell Eierholen og Trygve Slagsvold Vedum med FNRs hemmelige beundrer Kurt Oddekalv i bakgrunnen. Foto: Berit Hordnes

Politikerbesøk på Jakt- og Fiskedagene

Landbruks og matminister Trygve Slagsvold Vedum dukket også opp på Folkeaksjonens godt besøkte stand på Jakt- og fiskedagene i Elverum i august. Tett fulgt av Kurt Oddekalv fra Norges Miljøvernforbund som alltid følger to skritt bak når han er på samme sted som en statsråd.

Dermed fikk Vedum en orientering med klar tale fra Kjell Eierholen i FNR Glåmdal, om ulvens voldsomme herjinger i prioriterte beiteområder vest for Glomma, samt at ledelsen i FNR fikk diskutere litt rovdyrpolitikk direkte med statsråden.

FNR Gauldal lokallag inviterer til KURS I PRAKTISK ULVEJAKT

Nils Solberg, leder i FNR, holder et 3 timers foredrag med kurs i praktisk ulvejakt.

Onsdag 13. november kl. 18.00 på Størens Bageri og Vegkro.

Følgende jaktformer belyses:

- Åtejakt
- Trykkjakt
- Flaggliner
- Jaktmetoder i gammeltid

Nils Solberg har erfaring i ulvejakt fra flere land siden 1991.

Kr. 100 for medlemmer i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk. Kr. 250 for andre. Medlemskap kan tegnes ved inngangen, og er inkludert i prisen for de som ønsker det.

Gratis servering til alle deltagere. Påmelding innen 12. mars. Ring eller send SMS til: Per Bjarne Bonesvoll tlf. 909 56 310 eller til Unni Anshus tlf. 917 34 994

Kjell Roar Myrvold
Foto: Per Ivar Strømsmoen

Politiet - et redskap for særinteresser?

Stadig flere politidistrikter får erfaring med etterforskning knyttet til rovviltspørsmål. De fleste distriktene har god kompetanse på området, men etterforsker vi de riktige sakene?

SKREVET AV KJELL ROAR MYRVOLD,
LENSMANN STOR-ELVDAL
LENSMANNSKONTOR, HEDMARK PD

Kombinasjonen engasjert jeger og postadresse i Østerdalen, kan fort være nok til at man blir oppfattet som rovviltmotstander. Jeg vil for ordens skyld nevne at jeg aldri har flagget noen spesiell oppfatning om rovviltspørsmål. Jeg har likevel en mening om hvordan politiet håndterer dette betente temaet.

Mitt utgangspunkt for overskriften og det innledende spørsmål, er hvordan politiet og påtalemyndighetens praksis i håndteringen av dette svært sensitive tema, i mine øyne er i ferd med å utvikle seg. Det finnes utallige eksempler på at partenes engasjement gir seg heftige utslag, og det er nok mange stridsspørsmål hvor saklighetsnivået i diskusjonene er høyere. Ikke minst kommer dette frem på sosiale media. Alt dette gjør at politiet bør tenke nøye gjennom hvordan disse sakene best håndteres, og etter min mening står følgende spørsmål sentralt:

Lar politiet seg bruke som et redskap for å fremme særinteresser?

Er terskelen for å igangsette etterforskning for lav?

For en del år siden ble jeg selv anmeldt for grov uforstand i tjenesten fordi jeg angivelig ikke hadde igangsatt etterforskning etter mistanke om utlegging av gift for å ta livet av ulv. Dagbladet viet saken mye spalteplass, og konsekvensen var at en kjent miljøorganisasjon umiddelbart anmeldte meg.

Som polititjenestemann må man tåle at det settes lys på det man gjør og ikke gjør. For meg var dette en grei sak, jeg kjente jo sakens realiteter. Jeg måtte gjennom avhør med daværende SEFO, og både jeg og andre

måtte bruke en del tid på saken. Saken ble henlagt som «åpenbart grunnløs».

Lisensjakt

Rovviltbestanden i Norge er nå på et slikt nivå at myndighetene har innført lisens- og kvotejakt på de fire store rovdyrene. For å nå beslutningstagernes måltall ønsker man å gi jegerne en sentral og aktiv rolle. Dette fordi man vil utnytte jegerens lokalkunnskap og jaktkompetanse, samt at dette kan være et konfliktdependende tiltak i seg selv. Samtidig er jaktformen strengt regulert, og man må oppfylle enkelte kriterier før man kan delta i jakt på et begrenset antall dyr. Enig eller uenig, dette er dagens vedtatt praksis og en fullt lovlig aktivitet. Samtidig vet nok de fleste som velger å delta i jakta at dersom de skulle være så (u)heldig å felle et dyr, må man være forberedt på ubehageligheter.

Jeg er medlem i et elgjaktlag bestående av fem personer. Vi jakter i et område hvor alle de fire store rovdyrene har tilhold. Alle medlemmene på laget er seriøse jegere - tre er medlemmer på det kommunale fellingslaget, og vi opptrer etter mitt subjektive skjønn på en jaktetisk god måte. Alle fem er registrert som lisensjegere.

I høst opplevde en av oss å få en ulv på post, og jegeren løsnet skudd mot dyret. Situasjonen var slik at dyret normalt ville blitt felt. I det ligger at det var relativt kort hold, ikke noe hastverk eller andre forhold som tilsa at skudd ikke burde ha blitt løsnet. Likevel reiste dyret seg etter noe tid, og løp avgårde.

Det er min påstand at alt som så ble gjort, både av skytter og oss andre, var helt «etter boka». Vi kontaktet en fellingsleder i SNO som kom til stedet etter kort tid. Situasjon

nen oppsto altså under lisensjakt, og i sin rapport til Fylkesmannen/SNO bekreftet han de objektive fakta, og konkludert med at alt skjedde på forskriftsmessig måte.

Hele feilen er altså at skuddet sannsynligvis traff en-to centimeter (?) fra dødelig område. Sikret DNA en drøy måned senere, sammen med observasjon av dyret, bekrefter at det aktuelle dyret heldigvis lever i beste velgående.

«I hvert enkelt tilfelle bør derfor politiet gjøre en selvstendig vurdering av om det er «rimelig grunn» til å iverksette etterforskning.»

Hva skjer så? Foruten hetsing på ulike nettsteder, opplever så jegeren umiddelbart å bli anmeldt av to ulike organisasjoner. Det er for øvrig pussig å registrere at de to anmelderne bruker helt identisk

ordlyd i sin anmeldelse. Den eneste forskjellen er at navnet på organisasjonen er byttet ut. Begge omtaler jegeren som så «skytte/drapskåt» at han bevisst overser eller ignorerer at «viltet ikke skal utsettes for unødige lidelser». Alternativt sies at jegeren må ha for dårlige kvalifikasjoner.

En av anmeldelsene er underskrevet av en person som undertegner med jurist og saksbehandler for organisasjonen. Med all mulig respekt må jeg si at jeg ikke blir veldig imponert over anmeldelsen. Jeg var like ved da skuddet ble løsnet, og deltok deretter aktivt i alle tiltak som ble iverksatt. Jeg kan ikke huske at jeg registrerte personer fra de nevnte organisasjonene i området.

På bakgrunn av de to anmeldelsene besluttet så politijuristen å iverksette etterforskning. Jeg anså meg for å være inhabil, og tjenestemenn fra vårt kontor var derfor ikke involvert i etterforskningen.

Ikke straffbart å skyte en nier

Jeg tillater meg å stille spørsmål ved om det er riktig å ukritisk igangsette etter-

forskning. Skal det hoppes fordi noen roper «hopp»? Jeg mener det er flere forhold som bør vurderes før så skjer, det bør ikke være automatikk i dette. I dette tilfellet finnes ikke noe som indikerer at noe straffbart har skjedd. Det er faktisk ikke straffbart å skyte en nier, ikke en gang en åtter. Likevel besluttes altså å starte etterforskning.

Konsekvensen er da at en i utgangspunktet lovlydig borger, med ett er i sentrum for en etterforskning, med de konsekvenser det har. Jeg er overbevist om at folk flest vil synes det er veldig belastende å bli anmeldt, etterforsket og gitt status som "mistenkt". Ikke minst ettersom det later til å være en innarbeidet praksis at pressen informeres ved å få tilsendt en kopi av inngitte anmeldelser. Jeg tror ikke denne belastningen skal undervurderes.

Slik jeg ser det er vi her ved noe av sakens kjerne. Jeg tror ikke noen vil protestere dersom jeg påstår at enkeltes ukritiske bruk av anmeldelser er et bevisst ledd i en mediestrategi for å fremme standpunkter, og kanskje også blest om sin egen organisasjon. Det å inngi en anmeldelse blir altså et kampmiddel i seg selv. En plass i medias lys synes å være et overordnet mål, kanskje til og med viktigere enn å få en straffereaksjon i de tilfellene hvor det er riktig.

Viktigheten av å bli oppfattet som en sentral aktør i samfunnsdebatten er stor. En slik posisjon genererer inntekter, for eksempel over statsbudsjettet. Kanskje høyner det også egen status. En ser også at det ofte er nøytral medieomtale av en konkret sak som fører til at anmeldelse inngis, selv om det i saken ikke omtales mulige straffbare forhold. Jeg oppfatter dette som at enkelte, ut fra egeninteresse, er villig til å påføre andre en belastning de ikke har fortjent.

Rimelig tvil

Motargumentet kan være at dersom det ikke har skjedd straffbare forhold, vil etterforskningen avdekke dette, og anmeldt person bli renvasket. Her er det nok langt mellom teori og praksis. Et annet poeng, som faktisk ikke skal undervurderes, er

det til dels store antall ikke-dødelige første-skudd som løsnes i forbindelse med ulike former for lisensjakt. Dette er svært uheldig, og vil kunne være et

godt argument i forhold en revurdering av kravene til en lisensjeger. Det er likevel noe annet enn at det tilnærmet automatisk igangsettes etterforskning.

Jeg ser også at etterforskning i seg selv kan virke preventivt og ha en oppdragende funksjon overfor jegerstanden. Jeg tror likevel det er av stor betydning at etterforskning igangsettes kun i de tilfeller

hvor øvrige omstendigheter tilsier at dette er riktig. Forvaltningen har god kontroll på lisensjakta, og hvis ikke de finner grunn til å be om etterforskning bør kanskje det være et signal?

Sentralt står naturligvis de styringsdokumenter politiet skal forholde seg til, herunder fra Riksadvokaten, hvor det er lagt føringer for politi/påtalemyndighet også i denne type saker. Str.p.l. § 224 angir inngangsverdien for etterforskning til å være «rimelig grunn til å undersøke om det foreligger...».

Her er definisjonen av uttrykket «rimelig grunn» det sentrale. Jeg finner det altså riktig å spørre om ikke uttrykket tolkes noe for strengt. Det er sjelden heldig å trekke paralleller til andre sakstyper, men i en tid med uttrykt ressursknapphet - som f.eks. manglende etterforskningskapasitet, - er jeg ikke sikker på at terskelen for politiets involvering i denne typen saker ligger på riktig nivå.

At vi ennå ikke har nådd bestandsmålene for enkelte rovdyrarter, tilsier at politiet vil få stadig flere saker av denne typen. I hvert enkelt tilfelle bør derfor politiet gjøre en selvstendig vurdering av om det er «rimelig grunn» til å iverksette etterforskning.

«Det å inngi en
anmeldelse blir altså et
kampmiddel i seg selv.»

Ikke gode nok for Norge

- Her ligger bjørn nr. 50 for Strix

NILS SOLBERG

Denne ekvipasjen er den beste på bjørnejakt i nyere tid! Men Norges beste jaktlag på bjørn er ikke velkommen i Norge. I Sverige derimot, skjøt de nylig 8 bjørner på en drøy uke tidligere i høst.

Her ligger bjørn nr. 50 for Strix. Et uttall bjørner er i tillegg felt for hans avkom, bl.a. Sako som er sønn av Strix og Team Nymoens nye stjerne. Det er de færreste harehunder og fuglehunder som det blir skutt såpass mange småvilt for!

Her hjemme på berget går diskusjonene om diverse genierklærte hunderaser i forskjellige kommunale rovviltlag. Hvorfor ikke gjøre det enkelt, dra til Trysil og søk kunnskap hos Team Nymoen?

Kanskje en oppgave for SNO å bidra til framtidig kursvirksomhet i Trysil?

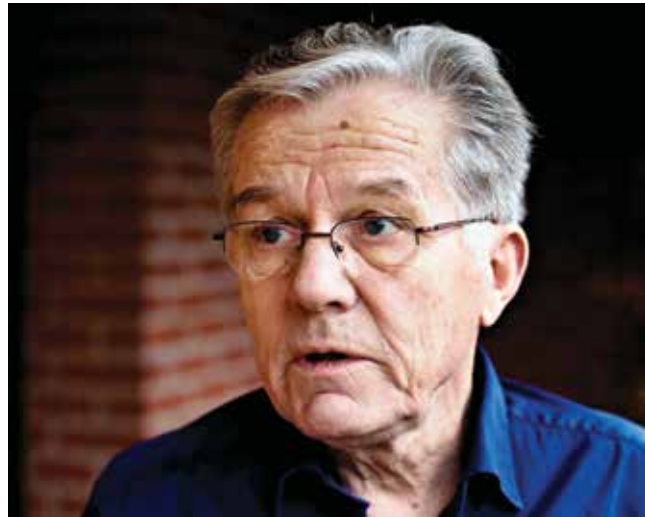

Strix med bjørn nr. 50. Her saman med Jon Einar Nymoen til venstre, og Ole Gjermund Nymoen. Strix eies av Inger Helen Nymoen. Foto: Ola Nymoen

Verda som leikestove

AV ANDREAS SKARTVEIT.

Den engelske journalisten George Monbiot har gitt ut boka Feral. Searching for enchantment on the frontiers of rewilding. Sagt på norsk: Han vil ha fortryllinga tilbake i naturen ved å skru den historiske klokka tilbake og få opp talet på villdyr og villdyrarter i naturen.

Nordmenn vil minnst han frå eit Brennpunktprogram i NRK der det vart snakka om ulvejakt. Den norske ulvejakta var så uhyrleg og skammeleg at britiske turistar kom til å unngå Noreg som turistland i rein avsky for norsk barbari. Sa Monbiot.

Det får så vere. Mykje kan vel tyde på at den europeiske finanskrisa er vel så tyngjande for norsk turisme som den forsiktige norske ulvejakta.

I boka si meiner han at vi har gjort naturen fattig ved vår måte å bruke henne på. England er i dag utan rovdyr. Siste ulven vart skoten i 1743. Arkeologiske funn fortel om eit rikt dyreliv ein gong, store ville dyr. I fleire europeiske land var ulven i ferd med å forsvinne før regjeringane la sine vernande hender rundt ulvane.

Og rovdyra er baktalte. Gaupa er eit ufarleg dyr. Villsvinet, som også har vore utryddingstruga, gjer nyttig arbeid med jorda. For meg, som dagleg ser svenske dagsrevyar, er dette nytt. Bøndene i Sør-Sverige klagar støtt og stendig om den aukande villsvinplaga. Dei øydelegg åker og eng. No har dei også meldt seg i Østfold.

Men det er ulven som er hans favoritt. Ulven er eit nyttig dyr. Han hjelper sauehaldet ved å drepe revar, som tek lam. Revane tek også rypen og fasanar. Og ulven held orden på reven, ei god gjerning for lamma,

rypene og fasanane. Og då også for bønder og jegarar.

Det er likevel ikkje difor han elsker ulven. ”Eg ønskjer å sjå ulvane tilbake i naturen fordi dei er fascinerande, og fordi dei hjelper til med å gjeninnføre kompleksiteten og den tropiske variasjonen som våre økosystem i dag manglar. Ulvane tilhøyrer naturen som naturens hjerteslag. Dei er nødvendige monster i våre sinn, innbyggjarar i ei meir kjenslerik verd som vi i dag har stengt oss ute frå”.

Ulven utløyser dei store kjenslene og den store prosaen hos Monbiot. Ulven gjev han eit rikare sjeleliv.

Men Monbiot har også sitt eige hatobjekt, den fremste av alle miljøkriminelle. Det er sauene. Også sauene får hans sterke kjensler og store prosa.

”Eg er sjukleg opptatt av sau”, skriv han. ”Sauene opptek mine vakne timar og plagar draumane mine. Eg hatar dei. Eg burde kanskje klargjere dette synspunktet. Det er ikkje dyra sjølv eg hatar, dei kan ikkje bli klandra for det dei gjer. Eg hatar dei for den innverknaden dei har på både på vår økologi og vår sosialhistorie. Sauehaldet er hovudgrunnen – saman med rypeskyting og hjortejakt – til den sorgjelege tilstanden i britiske utmarker.”

Så går han laus på historia, då sauehaldet og ullindustrien fortregde bøndene som levde på jorda, av anna jorddyrking. Dei vart jaga.

Sauene, den kvite pesten, har skulda.

Denne historiske ugjerninga, som rettnok byrja for åtte hundre år sidan, er stort sett gløymd. I staden er sauene, i alle fall i Wales, gjort til eit nasjonalsymbol, like heilag som Agnus Dei, Guds Lam, som tok syndene i verda på seg.

Og denne heilaggjeringa av sauene er ikkje britane, og walisarane, åleine om. Liknande dyrking av sauene finst i Australia, New Zealand, Nord-Amerika, i Noreg, i Alpene og i dei karpatiske fjella. Kan Monbiot fortelje.

Og ein lesar med barndom i ein saueflokk med summarbeite på Hardangervidda kjenner det nappat i forklaringslysta, for å hjelpe Monbiot.

Dei landa han listar opp som sauedyrkarar, er land med store utmarks- og fjellareal. Det kan vel hende at denne nesten religiøse sauedyrkinga der har sin grunn i at sauene, ved sida av reinen, er den beste utmarkshaustaren vi kjenner? At folket der kan meine at det kan vere greitt å hauste

utmarka si på denne måten, og ha nytte av henne, for å hjelpe på levemåten? Dei fleste eg kjenner

er opptatt av levemåten, også journalistar og forfattarar. I alle fall journalistar og forfattarar.

Det er utfordrande å lese Monbiot. Han har eit internasjonalt namn og eit stort publikum. Likevel er det vanskeleg å ikkje kjenne dunsten av naturromantisk ekstremisme,

«Ulvane tilhøyrer naturen som naturens hjerteslag. Dei er nødvendige monster i våre sinn, innbyggjarar i ei meir kjenslerik verd som vi i dag har stengt oss ute frå»

«Sauene opptek mine vakne timar og plagar draumane mine. Eg hatar dei.»

Miljøjournalisten George Monbiot kjeder seg i naturen og vil fjerne beitedyra til fordel for ulv og andre villdyr. Foto: Scanpix

blanda med ei bastant fornektning av historiske realitetar.

I europeisk tenking har det alltid vore ein stri straum av tenkjarar som vil bort frå den verda dei lever i, ei verd dei mislikar. Klasikaren er Rousseau, som ville tilbake til naturen. Då europearane oppdaga resten av verda, byrja dei å dyrka den lukkeleg ville, som kulturen ikkje hadde øydelagt. Det vart ein heil bokindustri av det. Mange skapte si eiga fantasiverd som dei flytte inn i.

Monbiot er i denne tradisjonen. Han vil flytte oss langt bakover i historia, der naturen kan få utfalde seg utan våre griske og styrande hender.

I grunnen vil han tilbake til tida før jordbruket. Det var då mennesket for alvor byrja å leggje naturen under seg. Ville plantar vart smått om senn til kulturplantar, starten på dei store kornåkrane og andre monokulturar. Ville dyr vart tamde. Og krigen mot rovdyra byrja. Menneska meinte dei hadde rett til å verne seg og dyra sine. Dette var ein krig rovdyra etter kvart kom til å tape. Dei kom i fare.

Men dette var også starten på heile vår kultur, fødselsstunda så å seie. Jordbruket dreiv opp matproduksjonen. Etter kvart vart det eit overskot så nokre kunne forlate jordbruket og likevel få mat. Dei kunne bli prestar, handelsmenn, politikarar eller kva det skulle vere.

Planteforedling, dyreforedling, fiske og jakt,

også rovdyrjakt, ligg i botnen i vår kulturutvikling.

Det går altså an å meine at dette var ei samanhengande ulukke. Det er å vende ryggen til det som vart oss og som er oss.

Bort herifrå, det er mitt mål, ropte radikale studentar på 70-talet.

Stopp verda, eg vil av, heitte ein kjend revy på 60-talet.

Das Unbehagen in der Kultur, ubehaget i kulturen, kalla Sigmund Freud ei av bøkene sine.

Det er i dette

selskapet Monbiot har plassert seg. Han mistrivst med det han ser. Han sluttar i stor prosa, der han fortel korleis dette arbeidet med å føre naturen bakover, til ein meir urørd tilstand, har gjort hans eige liv rikare. Det har halde liv i denne sjeldne og dyrebare tingen: Vona.

Monbiot er sin eigen hovudperson i boka si. Han vil ha den mystiske, trolske naturen tilbake, slik ho var for lenge sidan, slik han drøymmer om henne.. Det vil han oppnå ved å gje åkermark tilbake til ville vokstrar, og utmark til rovdyra.

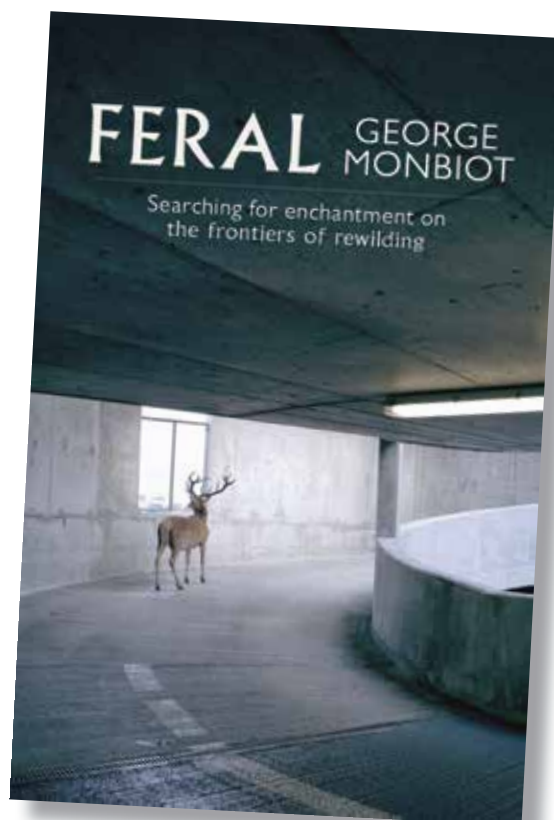
At dette kan gje så mykje medvind i media i ei verd der lokal tørke hos eit par kornprodusentar kan utløyse politisk uro i titals land, er uforståeleg. Matmarginane våre er små.

Naturen kan framleis herje med oss. Og det er litt skremmande. Det kan gje oss ukloke politiske vedtak. Naturromantikarane har styrkt seg.

Vi må tilbake til naturen. Det har Monbiot rett i. Men vi må ikkje dra så langt tilbake som han profeterer. I hans samfunne ville det ikkje vere godt å leve.

Naturen er ei utrygg leikestove. At fleire ville rovdyr og meir dyrkajord tilbakeført til villmark skulle gjere henne tryggare, høyrer eventyrleg ut.

Men meir spennande kan det nok bli...

Folkeaksjonens ledelse og politikk:

Landsstyrets medlemmer:

Nils Solberg, Halden
Landsstyrets leder

Tlf. 479 11 542

e-post: nils.solberg@rovdyr.org

Laila Hoff, Hattfjelldal.
Bonde, lærer og daglig leder
Tlf. 920 51 459

Karen Anette Anti
Troms
Reineier

Torvald H. Brinch, Oslo.
Advokat
Tlf. 950 48 909

Werner Lundgrenn
Tannlege
Kongsvinger

Ola Arne Aune
Biolog og gårdbruker
1. vara

May Britt Aasane Bpttegård, Kongsberg 2. vara
Jarle Strandberg, Hemsedal 3. vara

Ansatte:

Åsmund Ystad: Daglig leder
Tlf. 975 95 119 • aksjonen@rovdyr.org

Lars Erik Brattås Webmaster

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

er en landsomfattende partipolitisk nøytral organisasjon med formål å endre dagens rovdyrpolitikk. Økende bestander av store rovdyr gir ikke bare konflikt mellom nærings og verneinteresser. Det handler om mange folks livskvalitet i hverdagen.

Skogen og utmarka er viktig for vår livskvalitet. Dagens rovdyrpolitikk truer mye av det som gjør det meningsfullt å bo i Distrikts-Norge.

Jegere og utmarksbrukere er kulturbærere. Vår fantastiske natur med et rikt biologisk mangfold er et resultat av flere tusen år med allsidig utmarksbruk. Dette er faktisk grunnlaget for vår opprinnelige eksistens og bosetting i Norge.

Det er kunnskapsløst og historieløst hvis disse rike tradisjonene skal vike for urbane myter om at Norge består av urørt villmark.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en viktig stemme i rovdyrdebatten. Med kunnskap, ansvarlighet og engasjement bidrar vi til økt kompetanse som skal gi grunnlag for en ny politikk med aktiv forvaltning i stedet for strengt vern av rovdyr i Norge.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk sier:

- Ja til lokal forvaltning
- Ja til effektivt uttak av skadedyr
- Nei til kjerneområder og rovdyrsoner
- Nei til fast ulvestamme i Norge

Medlemskontingent er kr 250,-
for hovedmedlem i 2013.

Øvrige familiemedlemmer betaler
kr. 100 pr. person. Ungdom under
25 år betaler også kr. 100 pr. person.

**Nye medlemmer i høst får
medlemskap for 2014 på kjøpet!**

Fine premier til Folkeaksjonens gode ververe

Verv 5 medlemmer og velg mellom:

Genser:
Norsk Natur er herlig – uten ulv

Trekopp med logo

6 små glass med logo

Medlemskontingent er kr. 250 for hovedmedlemmer, kr. 100 for øvrige familiemedlemmer (skriv navn på hovedmedlem) og kr. 100 for ungdom under 25 år (skriv fødselsdato).

☐ Jeg melder meg herved inn som medlem i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

☐ Jeg har vervet 5 nye medlemmer og ønsker meg:

☐ Folkeaksjonens genser ☐ En trekopp med logo ☐ 6 små glass med logo

Navn:.....

Adresse:..... Dato:

Postnr./Sted:..... Telefon:.....

Innmeldingsskjema sendes:

Folkeaksjonen
ny rovdyrpolitikk,
Pb. 40, 7701 Steinkjer

aksjonen@rovdyr.org
Telefon: 975 95 119
Telefax: 74 12 65 01
Bankkonto: 4464.09.33434

Varer med Folkeaksjonens logo

T-skjorte:

Norsk Natur er herlig – uten ulv

Størrelser: S – M – L – XL – XXL kr 100,- pr. stk

Genser:

Norsk Natur er herlig – uten ulv

Størrelser: M – L – XL – XXL kr 250,- pr. stk

Caps.

Farge blå, grønn, eller orange

Caps. Regulerbar størrelse kr 50,- pr. stk

Trekopp

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

Trekopp kr 300,- pr. stk

Drammeglass

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

2 glass kr 100,-, 6 glass kr 300,-

Lommelykt

Lommelykt kr 100,- pr. stk

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

Kortholder

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

Kortholder kr 275,- pr. stk

Bruk dette bestillingsskjemaet og send til oss i post eller på faks.

Du kan også skrive bestillingen i en e-post og send til aksjonen@rovdyr.org

Varenavn	Antall	Størrelse	Pris pr. stk	SUM
T-skjorte Norsk natur er herlig –uten ulv!			100,-	
Genser Norsk natur er herlig – uten ulv!			250,-	
Caps med logo. Sort farge			50,-	
Caps med logo. Grønn farge			50,-	
Caps med logo. Signalfarge			50,-	
Trekopp med logo			300,-	
Drammeglass med logo. 2 – pack.			110,-	
Drammeglass med logo. 6 – pack.			300,-	
Lommelykt med logo			100,-	
Kortholder med logo			275,-	

Sum kr _____

Jeg bestiller herved de varer og det antall som jeg har markert på bestillingsskjema.
Frakt og omkostninger på kr. 55 pr. sending kommer i tillegg.

Navn:

Adresse: Dato:

Postnr./Sted: Telefon:

E-post:

BESTILLINGSSKJEMA SENDES:

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk,
Pb. 40, 7701 Steinkjer

aksjonen@rovdyr.org
Telefon: 975 95 119 • Telefax: 74 12 65 01
Bankkonto: 4464.09.33434

Trangsynthet, en livsstilsykdom?

Harald Kr. Jære
Naturelsker, Oppdal

JEG BLIR oppgitt over kommentarer fra rovdyrelserne. Hva feiler det disse menneskene som gjerne ofrer både bosetting og husdyr for å få flere rovdyr? Det hevdes at økosystemer og det biologiske mangfoldet ødelegges uten frislipp av rovdyr. Sauer og bønder raserer naturen.

De som hevder det er både enfoldige, og ikke minst gode og mette. Vi må kvitte oss med disse forsvarsløse ulldottene som vralter rundt og blir rovdyrmat. Både de og bøndene som jukser til seg erstatninger! Skremmende mange ser verden gjennom en dorull, helhetssynet på samfunnet virker helt fraværende.

MEN PÅ DEN annen side vil mange av disse også ha et sterkt jordbruk. Ingrediensene et sterkt jordbruk med beitende sau og rein i fjellet, men også flere rovdyr (ulven er den grommeste), blir en uspiselig lapskaus. Tiden er inne for å tenke seg om før man møter seg selv i døra, hetser bøndene, og tilber rovdyra.

Har disse menneskene og organisasjonene som nærmest vil ha frislipp av rovdyr gjort seg tanker om hvor mange som sulter i denne verden? Og hva kan vi bidra med?

Ikke mye, vi er ikke selvforsynt med mat. Men de to millioner sauene vi har i dette landet bidrar litt, selv om det i tillegg må importeres sauekjøtt. Rein og hjortedyr for øvrig er en stor matressurs - helst for mennesker. Klimaendringer med ørkenspredning, andre steder oversvømmelser, gjør verdenssituasjonen stadig verre. Vi som er oppvokst og bor på bygda, har en klart bedre virkelighetsoppfatning av naturen enn de fleste som bor i byene. Naturen oppleves og føles på kroppen både på godt og vondt. Beiting med sau og rein er siste skanse mot gjengroingen i Utkant-Norge.

MANGE HAR gitt opp på grunn av rovdyr. Det er smittsomt. Om noen få flytter vekk, kan det føre til nedlegging av skoler, butikker og så videre. Da rakner det. Det vil også ha en stor negativ effekt på turistnæringa. Vi har så langt levende bygder å vise fram.

Ved siden av det «vanlige» med bjørn og jerv, har ulven gått berserk over store områder i år. Mange sauer er drept og lemlestet, og det er tøft for dem som rammes. Verst er vel frykt og redusert livskvalitet for alle som frykter angrep i akkurat sin besetning. Utrygghet er utmattende og tærer både på sinn og kropp.

Slik skal det ikke være! Til dere ekstreme rovdyrvenner: I det minste prøv å se verden i et videre perspektiv!

Slik skal det ikke være. Ole Petter Berget fra Skåbu i Gudbrandsdalen er vitne til resultatet av ulvens herjinger i beite-områdene i Nord-Fron i sommer. Foto: Geir Olsen

Bjørnejakt i bedehuset

ÅSMUND YSTAD

Møtelokalet ble for lite da FNR Hallingdal lokallag inviterte medlemmer og andre interessert til foredrag om bjørn og bjørnejakt med Hermann Sotkajærv i tidligere i år.

Solstad Hotell i Gol hadde ikke plass til alle som ville høre og se. Løsningen ble en rask forflytning over til nabohuset, bedehuset i Gol sentrum.

Der fikk en fulltallig menighet, fra bedehusets talerstol, høre Hermann Sotkajærvis

fascinerende fortellinger fra utallige møter med bjørn, og se unike bilder og film fra mange jaktturer. Noen ganger med gevær, men aller flest med videokamera og fotoapparat.

I tillegg til foredraget i Hallingdal, og ett under Villmarksmessen i Vikingskipet på Hamar, holdt Hermann to foredrag i Trøndelag. Både årsmøtet i FNR Oppdal og Rennebu og FNR Nord-Trøndelag fikk etter et kort formelt årsmøte lære mer om bjørn og bjørnejakt av Norges mest erfarne bjørnejeger.

Hermann Sotkajærv har unike bilder og film og fortellinger fra sine mange møter med bjørn. Foto: Tor Arne Olsen

Fullt hus på Heia Gjestegård i Grong i Nord-Trøndelag. Foto: Tor Arne Olsen

Bjørnejakt i bedehuset. Foto Nils Solberg

FREBER TEKNISK

tecxus™
the power of X

FREBER TEKNISK

Texcus Led flashlight **Rebblight**

Garanti * 5 år

X 300 Kr. 725,-

X 120 Kr. 450,-

S 40 Kr. 100,-

**EXXTREME
POWER**

Texcus PowerBank 10000 mAh

Garanti * 2 år

Kr. 890,-

JAKT & FISKE

Februar 2013

Texcus 6000 Family 12/220 volt

Garanti * 3 år

Kr. 810,-

Batterier

Lader batterier AA - AAA - C - D - 9 volt

**Forhandlere
søkes**

Alkalisk

Lithium

NiMH

Foto

→ 7 x varighet

www.freberteknisk.no tb@freberteknisk.no +47 32 20 88 32

Bjørn Skåret

Om forskning på rovdyrkonflikt med mer

BJØRN SKÅRET, TRYSIL

Den 8. februar i år var jeg til stede i Forskningsparken ved Blindern da Ketil Skogen, Olve Krange og Helene Figari presenterte sin bok "ULVEKONFLIKTER. En sosiologisk studie".

Jeg tviler på om de politikerne som stadig snakker om at vi trenger mer kunnskap og mer forskning, er kjent med de resultatene som her legges fram. I hvert fall har det vært ganske stille om boka i pressen. Det synes jeg er synd. For egen del må jeg innrømme at jeg har lest studien med stor interesse og betydelig grad av selverkjennelse. Det har nok også en viss sammenheng med at mine holdninger og oppfatninger har vært forskningsobjekt i lang tid.

I mars 2007 ble en tykk rapport med tittelen "Bruk og forvaltning i utmark" presentert. Den viste at det siden 1995 var blitt brukt 35 millioner kroner på 35 ulike prosjekter innenfor dette tema. Flertallet av dem hadde med rovviltforvaltning å gjøre. Og her var "konfliktforskning" et overordnet tema: Man hadde forsket på holdninger til rovdyr og rovdyrforvaltning for å finne ut hvordan en lettere kunne få gjennomført den vedtatte målsetning: Levedyktige bestander av alle de store rovdyra innenfor nasjonale grenser, kombinert med opprettholdelse av tradisjonell næringsdrift.

Dette har naturligvis sammenheng med den misjonærholdningen som gjorde seg gjeldende spesielt etter Rio-konferansen i 1992 og den omorganiseringen av forskningsrådene i den gode saks hensikt som Peter Johan Schei stod som eksponent for.

Det foreliggende forskningsprosjektet finner jeg interessant fordi det ikke er ledd i en strategi som tar sikte på å plassere meg og likesinnede på museum. Men de holdninger og meninger som jeg deler med mange av mine sambygdinger, har utvilsomt vært

objekt for mange av de forskningsprosjektene som jeg viste til nå nettopp. Jeg må bekjenne at jeg under lesningen nærmest har fråstet i sitater som dette:

"Miljøvern er nå en selvfølgelig del av den politiske dagsordenen, miljøforvaltningen en ordinær del av statsapparatet og miljøforskningen en viktig premissleverandør.

Og selv om miljøvern-organisasjonene ofte representerer en opposisjon mot politikken som føres, er miljøvernet også institusjonelt forbundet med politikk, forvaltning og forskning. Institusjonene er befolket av mennesker som er malt i den samme akademiske utdanningskverna, og som har en virkelighets-forståelse influert av den samme typen abstrakt vitenskapelig kunnskap. Disse synsmåtene har selv blitt en del av et hegemonisk paradigme som opprettholdes av mektige grupper, til og med av staten i moderne samfunn. Da er det ikke så rart at miljøsaken ofte angripes nedenfra".

Det er som om jeg skulle ha sagt det sjøl. Og jeg må si at det har vært forfriskende for første gang å se representanter for forskningen anvende Pierre Bourdieus begrep "symbolsk makt" på dette feltet:

"Vi må være i stand til å avdekke makt på de steder der den er minst synlig, der den er fullstendig underkjent – og derfor, faktisk, godtatt. For symbolsk makt er den usynlige makt som bare kan utøves hvis de som ikke vil vite at de utsettes for den, faktisk medvirker, og dermed selv bidrar til å utøve den."

Dette er etter min oppfatning en god beskrivelse av hvordan representanter for både forskning og forvaltning har latt seg bruke i et omfattende flertallsovergrep overfor et mindretall. Jeg håper at arbeidet til Skogen, Krange og Figari blir fulgt opp av andre forskningsprosjekter som retter oppmerksomheten mot realitetene i konflikten.

Ny rekord for Folkeaksjonen på Jakt- og fiskedagene

Folk i kø for å melde seg inn i Folkeaksjonen.

Nesten 180 nye medlemmer til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk ble resultatet av 4 dager på stand på Skogmuseet andre helga i august.

Den tidligere rekorden fra Villmarksmessen på Lillestrøm i april, ble derfor bare noen måneder gammel.

I tillegg til mange nye medlemmer var det mange «gamle» medlemmer som kom innom for en hyggelig prat, diskutere rovdyrforvaltning eller for å få påfyll med ny caps og T-skjorte.

Dette hadde selvfølgelig ikke vært mulig uten stor innsats av mannskap på FNRs stand, fra lokal-lagene i Glåmdal, Åmot og Elverum og Ringsaker.

Glade Folldøler vel hjemme etter besøk på Folkeaksjonen stand under Jakt og Fiskedagene.
Foto: Privat

FNRs stand på jakt og fiskedagene i Elverum. Foto: Berit Hordnes

Tipping for ny rovdyrpolitikk

*Tre av folkeaksjonens lokallag er grasrotmottaker i Norsk Tipping.
Gi din grasrotandel til et av lokallagene ved å sende gratis SMS til:*

FNR Ringsaker lokallag Org.nummer: 994021265

SMS: Grasrotandelen 994021265 til 2020

FNR Nord-Trøndelag lokallag Org.nummer 999237275

SMS: Grasrotandelen 999234275 til 2020

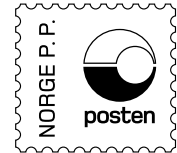
FNR Østfold lokallag Org.nummer 912159078

SMS: Grasrotandelen 912159078 til 2020

Kontaktinformasjon for Folkeaksjonens lokallag

Lokallag	Leder	Telefon
Østfold	Eivind Dramstad, Halden	tlf. 406 06 783
Akershus	Arve Sætra, Aurskog	tlf. 992 15 586
Søndre Buskerud	Tor Brandt, Drammen	tlf. 926 34 730
Glåmdalen	Kjell Eierholen, Arneberg	tlf. 971 80 798
Vestfold	Helge Røsholt, Steinsholt	tlf. 913 27 239
Telemark	Trond Kvernstuen, Nordagutu	tlf. 959 47 635
Hallingdal	Per Liahagen, Gol	tlf. 951 75 260
Trysil	Bjørn Skåret, Trysil	tlf. 62 45 10 14
Åmot og Elverum	Vidar Helgesen, Rena	tlf. 917 46 796
Ringsaker	Geir Atle Aas, Brumunddal	tlf. 907 27 902
Nord-Østerdal	Harald Enge, Os	tlf. 950 88 892
Lillehammer	Ottar Moe, Øyer	tlf. 61 27 81 26
Gausdal	Arve Gudbrand Blihovde, Gausdal	tlf. 958 18 520
Nordre Land	Håkon Bratrud, Dokka	tlf. 951 57 970
Valdres	Kontaktperson Mikkel Eid, Bang	
Skjåk	Else Mona Bjørnstad, Skjåk	tlf. 915 39 565
Lesja	Karl Øygarden, Lesja	tlf. 905 19 207
Oppdal og Rennebu	Ola Arne Aune, Oppdal	tlf. 970 79 868
Gauldal	Per Bjarne Bonesvoll, Rognes	tlf. 909 53 610
Nord-Trøndelag	Håvard Furulund, Nordli	tlf. 976 80 570
Helgeland	Arnulf Skreslett, Korgen	tlf. 920 11 611

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en landsomfattende partipolitisk nøytral organisasjon som har til formål å endre dagens rovdyrpolitikk med følgende hovedkrav:

▪ **Forvaltningsmodellen med kjerneområder og soner må bort**

Kjerneområder og soner for rovdyr er en kunstig geografisk inndeling som gir en urimelig belastning for enkeltpersoner og lokalsamfunn i rovdyrrområdene. Rovdyrbestandenes levedyktighet må vurderes over større områder også gjennom samarbeid med naboland. Bestandene må balanseres mot en aktiv bruk av utmarksressursene.

▪ **Lokal forvaltning**

Rovdyrforvaltningen må underlegges lokal folkevalgt styring og kontroll. Dette er en grunnleggende forutsetning for en vellykket rovdyrpolitikk. Forvaltningen må skje i samsvar med lovverk og internasjonale avtaler som forplikter Norge til å ta hensyn til lokalbefolkningens og urbefolkningens nærings- og kulturtradisjoner.

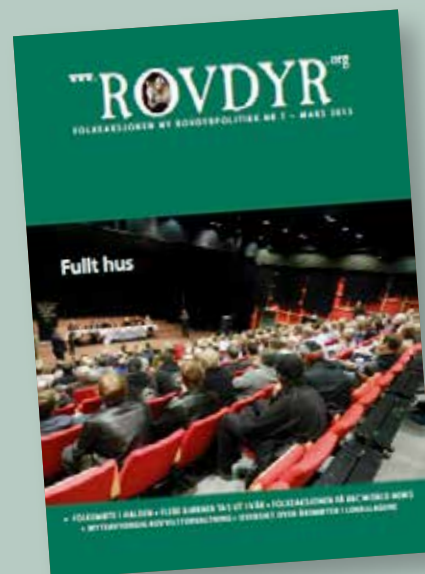
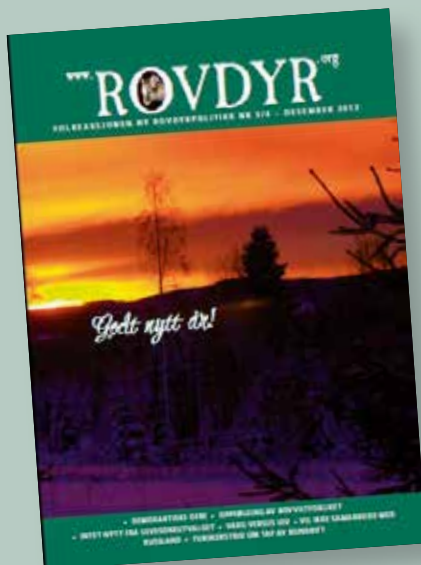
▪ **Effektivt uttak av skadedyr**

Uttak av rovdyr som gjør skade, viser unormal adferd, eller skaper truende situasjoner må skje raskt og effektivt. Lovverk og forvaltning må tilpasses allmenne verdioppfatninger om dyrevern, ressursforvaltning og respekt for enkeltmennesket. Nødvergeretten må kunne brukes for å forhindre skade.

▪ **Nei til fast ulvestamme i Norge**

Ulven i Skandinavia tilhører den russiske ulvestammen og er ingen truet art. En ulvestamme gir store negative konsekvenser for allsidig bruk av utmarksressursene og i neste omgang bosetting og næringsliv. Folk føler frykt for ulven der den etablerer seg. Ulven kan i spesielle situasjoner være direkte farlig for mennesker.

Tidligere utgaver av Rovdyr kan leses på www.rovdyr.org

Landsstyret i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Leder	Nils Solberg, Halden	tlf. 479 11 542
Styremedlem	Laila Hoff, Hattfjelldal	tlf. 920 51 459
	Karen Anette Anti Oskal, Målselv	tlf. 900 69 944
	Torvald M. Brinch, Oslo	tlf. 950 48 909
	Werner Lundgrenn, Kongsvinger	tlf. 984 91 368
Varamedlem	Ola Arne Aune Oppdal	tlf. 970 79 868
	Mai Britt Aasane Bottegård, Konsberg	
	Jarle Strandberg, Hemsedal	
Daglig leder	Åsmund Ystad, Steinkjer	tlf. 975 95 119
	e-post:	aksjonen@rovdyr.org

Adresseendring?

Flyttet eller fått ny adresse? Vær vennlig og gi oss beskjed, slik at du fortsatt får tidsskriftet Rovdyr i posten.